

JUBILEUMI KÖSZÖNTŐ

A 2011 márciusában megújult formával és tartalommal újtára indított Diskurzus főszerkesztője nagy örömmel és tisztelettel köszönti a Diskurzus 2011. évi második számának olvasóit a 2011/2012. tanévben tíz esztendő jubileumát ünneplő Batthyány Lajos Szakkollégium közössége, a szerzők, illetve a szerkesztőség nevében!

A megújult Diskurzus második száma többes kihívások előtt áll, hiszen egyrészt kötelezi a szerzőket és a szerkesztőséget a 2011. 1. szám nívója, tartalma és üzenete, másrészt további elvárásokat támaszt az az elhatározás is, hogy a szerkesztőség jelen számot a Batthyány Lajos Szakkollégium jubileumi számának szánja ilyen módon is ünneplve a fennállás tíz évét. A feladat tehát adott, s a Szakkollégium közössége, mint eddig minden alkalommal, elszánta magát annak lehető legeredményesebb és legmegfelelőbb módon történő megoldására.

A megoldás több szálon indult, melyek közül a vezérfonalat a Diskurzus 2011. őszi nyomtatott száma testesíti meg. E számban a méltó ünneplés jegyében olyan írásműveket adunk közre, melyek Intézményi és Országos Tudományos Diákköri Konferencián, illetve más nívós pályázatokon méretettek meg és találtak elismerésre méltónak. Ahogy azonban jeleztük ezzel a megoldás még nem teljesedett ki, hiszen a Diskurzus általi ünnepi megemlékezés jegyében szerkesztés alatt állnak még további ígértes és jeles közlemények, melyek elektronikus különszám formájában táruznak a 2001/2012. év végéig az olvasóközönség elé a megújult blszk.sze.hu webhelyen.

Térjünk azonban vissza jelen számunkhoz és a jubileumhoz! „*Viam meam persecutus sum*” – írta búcsúlevelében Magyarország első miniszterelnöke, Szakkollégiumunk névadója, gróf Batthyány Lajos. A névadó elveit, értékeit és eszményeit Szakkollégiumunk elismerésre méltónak és példásnak tartja a nemzet története, s a magyar alkotmány- és jogtörténet szempontjából egyaránt. „A magam útját jártam!” – hangzott a gondolat, melyet örökségként itatott szövedékébe immár tíz esztendő múlta tekintő Szakkollégiumunk, melyet önmaga vonatkozásában áthat a demokratikus intézményekbe, az önkormányzatiság elvébe, valamint a hallgatói öntevékenységbe és tehetséggondozásba vetett hit és elhatározás. Szakkollégiumunk a maga útját járta és járja, mely nem egyedülletet jelent, hanem önálló célkitűzéseket, önálló vállalásokat és önálló, autonóm intézményeket, melyek működését mindenkor segítette a tágabb és szűkebb anyaintézmény, vagyis a Széchenyi István Egyetem és annak Deák Ferenc Állam- és Jogtudományi Kara egyaránt.

A saját útnak pedig voltak, vannak, és bízva reméljük lesznek meghatározó stációi. A teljesség igénye nélkül ilyen volt a megszületés, a budai úti épület birtokbavétele; az első szervezett kurzusok; az ilyen formán új közösség tagjainak első, majd azt követő számos intézményi és országos diákköri eredményei; a szimpóziumok; a neves közéleti személyiségek vendégül látása; a Nyári Egyetem szervezése; az Évkönyvek kiadása; a „20 év távlatából” címet viselő első országos konferenciánk megszervezése; az egyéni gyakorlati kurzusok rendszerének kialakítása; az első tanulmánykötetünk közre adása; vagy épp a régi hagyományok fundamentumán megújított és megjelentetett Diskurzus.

Ha mindezt végig gondoljuk, s megállva visszatekintünk e tíz évre, akkor méltán idézhetjük hazánk, és történelmünk alapvető értékeinek tiszteletével, de a Szakkollégisták generációinak munkája előtti főhajtással együtt Wass Albert szavait: „A fundamentum Istentől való, s Istentől való az akarat, Mely újra építi a falakat. A víz szalad, a kő marad, a kő marad...”

Most tehát, egy évtizeddel az alapítás után, abban a hitben és reményben adjuk közre jelen jubileumi számunkat, hogy a kő valóban marad! Abban bízva, hogy Szakkollégiumunk kialakult hagyományai és értékei még hosszú évtizedeken át határozzák majd meg tehetséges győri egyetemisták életét, fejlődését, tehetségük kibontakozását, s hogy ekképp az eredmények, örömök és tapasztalatok sora tovább gyarapodik majd, hogy ezzel minduntalan új és új területeken alkossanak Istentől való akarral újat és maradandót a régi és értékes fundamentumon!

A Főszerkesztő